

στ. 7-11 Παραίτηση του ενός από τους δύο επιτρόπους που είχαν ορισθεί προ διετίας (εγγρ. 185). Το Κριτήριο διορίζει τρεις επιτρόπους⁷, με τη συναίνεσή τους.

«...διὰ ψυχικὸν...»: χωρίς αμοιβή.

1. Εγγρ. 183-184.
2. Εγγρ. 185.
3. Το φύλλο απογραφής του εξαιρέτου («τζαβαλικών» και «εϊδισμάτων»).
4. Βλ. σχόλια στην εγγρ. 185 και τη σημ. 2 της ίδιας.
5. Ένδειξη για τη διενέργεια εμπορίου βιβλίων από τον αποθανόντα.
6. Σε αντίθεση με τα έξοδα της χήρας, πριν από τη σύναψη του δευτέρου γάμου της, βλ. εγγρ. 183 στ. 14, 31[φ 85r].
7. ΕΚΣ, σσ. 144, 183, 209· πρβλ. Εξάβιβλος 5.12.3.

196

1772/V/28

978/φ 91r

χ. Θωμά Βελλερά

Απόφαση οριστική. Ενέχυρο¹. Εγγυήτρια χρέους.
Όρκος. Δικαίωμα αναγωγής του εγγυητή.

¹⁷/ 1772 Μαΐου 28

¹⁸/ Ἦλθεν ἡ Φλόρα τοῦ Ἰόνη Φιλδουράνου ἀπὸ τὸ μάγिरα τοῦ ἄρχον Μπάουσνερ καὶ ἐπρο¹⁹/τιστολοῖσεν καὶ ἐζήτησεν ἓνα δακτυλίδι ὅπου (εἶ)χεν βάλη (εἰ)ς τὸν Κυρήτση Χατζῆ Τύχου ²⁰/ πρὸ χρόνων ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ διὰ μαριάσικα πέντε τὸ ὁποῖον δακτυλίδι (εἶ)πον κα²¹/ποιανῆς Κατελίνας ὀνομαζομένης, ἡ ὁποῖα ἔφυγεν ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ Σιμπίνι μὲ κά²²/ποιον προτόπαπαν Ἡλίαν ἔξω (εἰ)ς Βλαχίαν, καὶ αὐτὴ ἡ ἄνωθεν Φλόρα ἔμ(ει)νε κεφίλισα διὰ ²³/ τὴν Κατελίαν (εἰ)ς ἄλλους καὶ πιάνωντάστην ὕστερον, αὐ(φ)τὴ ἐδάρησεν ὅτι τὸ δακτυλίδι ἐκ(εἶ)νο ²⁴/ νὰ ἄξιζεν τίποτες καὶ οὕτως φέρωντας τὰ ἄνωθεν πέντε μαριάσικα μαζῇ μὲ τὸ διάφορόν ²⁵/ τοὺς ἤφερεν καὶ ὁ Καλοκυρήτσης τὸ δακτυλίδι τὸ ὁποῖον μόλις νὰ ἄ(χρ)(<ξ>)ιζεν αὐτὰ τὰ ἄσπρα ²⁶/ τὸ ὁποῖον βλέπωντας το ἡ Φλόρα (εἶ)πεν ὅτι δὲν (εἶ)ναι αὐτὸ ἐπ(ει)δήτης καὶ ἐκ(εἶ)νον ὅπου τοῦ ἔδο²⁷/σεν λέγ(ει) νὰ (εἶ)τον (εἰ)ς τὴν μέσην μὲ μία π(ρ)έτ(ρ)α πράσιν(ο)(<η>) καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρ(ει) ἀπὸ μέσα ²⁸/ πέτρα κόκινη καὶ μαλαματένιο. τὴν ὁποῖαν ἐρωτοντας τὴν ἐὰν ἔχη ἄλλον κανέναν ²⁹/ μάρτυρα νὰ τὸ ἀποδίξῃ ὅτι δὲν (εἶ)ναι αὐτό. ἡ ὁποῖα ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἔχ(ει) κανένα ³⁰/ ἐπ(ει)δήτης (εἶ)χεν δύο μάρτυρας ὅπου τό ἤξευραν ἀλλὰ ἀπέθαναν καὶ οἱ δύο ὅθεν ἐζήτησεν διὰ ³¹/ νὰ τὸν βάλη

(εἰς) ὄρκον. ὅθεν τὸ εὐρίκαμεν εὐλογον νὰ ὠρκόση ὁ ἄνωθεν Κυρήτζης
ὅτι ³²/ (εἶ)ναι τὸ ἴδιον, καὶ βάνωντας τὸν σταυρὸν κατὰ τὸ συνήδιον τῆς
πατρίδος νὰ κάμη τὸν ὄρκον, καὶ ³³/ βάνωντας τὸ χέρι του ἀπάνω (εἰς)
τὸν σταυρὸν πάραυθα δὲν τὸν ἄφισεν νὰ κάμη ὄρκον, καὶ ³⁴/ ἔστω (εἰς)
ἐνδ(εἰ)ξιν. καὶ ἔλαβεν τὸ δακτυλίδιτης καὶ ἐτελείωσεν. mra
³⁵⁻³⁷/ Μανικάτης σαφράν(ος) mpr, Μανόλης Κωνστ(αν)τίν(ου) mpr, Ἰωάννης
ζηγγ(ου) νῦν προεστῶς mpr, θωμᾶς βελλεράς mpr, πέτκ(ος) πέτρ(ου) mpr
[χ.γρ.], Παλαιολόγης Δημητρί(ου) mpr, γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου)
mpr.

στ. 23 Οἱ δανειστές τῆς Κατελίνας στράφηκαν κατὰ τῆς ἐνάγουσας, ὡς
εγγυήτριας².

στ. 24-25 Ἡ ἀπαίτηση ἐπιστροφῆς τοῦ ἐνεχύρου βασίζεται στο δικαίω-
μα ἀναγωγῆς τοῦ ἐγγυητή.

στ. 30-31 Επαγωγή ὁρκου στον ἐναγόμενο ἀπὸ τὴν ἀντίδικό του, ἐλλεί-
πει ἄλλων ἀποδείξεων.

στ. 32-34 Τρόπος δόσης ὁρκου «κατὰ τὸ συνήδιον τῆς πατρίδος», δη-
λαδὴ τῶν Ρωμιῶν τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας. Ἀνάκληση τῆς ἐπα-
γωγῆς τοῦ ὁρκου.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 205-206· πρβλ. Σύνταγμα Δ 6'· Νομικόν ΚΣΤ' §§ 38, 40.

2. Πρβλ. ἐνδεικτικά, Εξάβιβλος 3.6.5 ἐπ.· Μαλαξός ΦΜΖ'.

197

1772/VIII/27

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 91ν

σχ. 197α

**Απόφαση οριστική. Μίσθωση εργασίας. Επίσχεση μισθοῦ.
Πρόκληση ζημίας ἀπὸ τυχαῖο γεγονός.**

// 1772 αὐγούστου 27

²/ Ἦλθεν <ὁ> Ἰὸν Φεῖρ ἀπὸ τὸ Μέδιασι ἐνώποιον ἡμῶν ζητῶντας ἀπὸ
<τὸν> κὺρ Γιο³/βανούτζα Γιοβάσκο τὴν ῥόγαντου ὅπου τὸν ἐδούλευσεν
(εἰς) τοὺς 1770 δικεμβρίου 4 ἕως⁴/ τοὺς 1771 δικεμβρίου τέλ(ει)<.> ἡ ῥόγα
του (εἶ)ναι κατὰ τὸ γράμμα ὅπου (εἶ)χεν ἀπὸ⁵/ τὸν ἥδιον του μπασ<ι>άν
ὅπου φανερόνει διὰ χρόνον κερὸν . . . F 45 ⁶/ Καὶ ἓνα λαίμπηλ καὶ μία
ζιγὴ ποδήματα καὶ τελ(ει)ώνωντας ὁ κερὸς του καὶ ζητόντας τὸν τήν ⁷/
ῥόγαν του δὲν ἠδέλησεν νὰ τὸν πλερόση. τὸν ὅποιον ῥωτώνταστον τώρα
διὰ τί δὲν τὸν ἔ⁸/πλέροσεν ἀπεκρίδ(ει) ὅτι ἐρχάμενοι ἀπὸ τὴν Βιέναν μὲ